

det da virkelig en Forbrydelse? Her i Tinget udtaler man sig fra de regeringsfjendtlige Partiers Side imod, at Forsvarslovenes Udgifter ere blevne afholdte. Ønske de ikke dette? Ere de fornærmede paa Regeringen over, at det er sket? Jeg tænkte, at de vare glade over, at disse Millioner vare blevne anvendte til et Formaal, som de finde nyttigt, men som vi finde skadeligt, og som vi ganske sikkert mod vort Ønske have været med til at anvende Millioner til. Nej, alt dette er intet, det betyder intet. Det ærede Medlems Suk og Taarer kan han spare sig. Vi ere lige saa ærlige som han, det forsikrer jeg. Det er ikke for meget at sige; jeg vil ikke paastaa, det betyder stort, men saa ærlige og loyale som han, det ere vi. Jeg siger kun: Med Hensyn til Ærlighed og Loyalitet, lad Suk og Taarer og Graad fare! Der er intet at klage over, vi ere lige saa ærlige som nogen Mand her i Landet. Det ærede Medlem fra Ringkøbing skal ikke staa op og tale om Ærlighed og Loyalitet, vi have jo kendt hinanden i saa mange Aar! Men Sagen ligger ganske anderledes og klar for. Det er det gamle altid paa ny opdukkende Spørgsmaal, den gamle Historie, som er evig ny her i Landet, om, hvorvidt Landet skal regeres af Mænd af det ærede Medlems Kaliber eller af den opdukkende yngre Slægt, hvortil jeg desværre ikke hører, men som vil noget andet end det, man i mange Aar har villet her i Landet.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Rode) spurgte mig, om jeg ikke fandt det ganske rimeligt, at et Flertal søgte at gennemføre sit Program, om jeg vilde bebrejde Højre og de Radikale, naar de bleve et Flertal her i Tinget, at de da søgte at gennemføre deres Program. Nej, det kunde selvfølgelig aldrig falde mig ind. Det er ganske naturligt, at et Flertal søger at gennemføre sit Program, og at man gør dette, er ogsaa de naturlige Tilstande i et Parlament. Men det er ikke ganske naturlige og parlamentariske Tilstande, naar et Ministerium, støttende sig til et meget lille Mindretal, gennemfører Flertallets Program, og det er heller ikke ganske naturligt, naar dette Ministerium, den Dag det tiltræder og fremsætter sit Program, dog i Virkeligheden ikke gør Rede for, hvad Hensigten er. Det er det, Ministeriet ikke har gjort. Det har ikke udtalt sig ved Finanslovens Forelæggelse eller ved dens første Behandling paa samme Maade, som det senere har udtalt sig. Det er dette,

jeg har udtalt, og jeg har ingenlunde bebrejdet det ærede Medlem eller andre, at de ville søge at gennemføre deres Program. Men man kunde jo rigtignok ønske, naar de fremsatte deres Program, at de saa ogsaa gav fuld Besked derom. Men det skal jeg komme til om et Øjeblik ved Spørgsmaalet om Stillingen til de Bevillinger, der ere førte igennem.

Dernæst talte det ærede Medlem om, at jeg havde sagt her, at naar Mellemspillet kostede 12 Mill., hvad kostede saa den hele Komædie, og bemærkede saa, at den hele Komædie var de gennemførte Forsvarslove, det var mig, der havde gennemført disse Love, og det var mig, der havde forfattet Komædien, saa jeg maatte vide, at det kostede 31 Mill. Kr. ekstra foruden de aarlige Udgifter. Nej, disse gennemførte Love ere ingen Komædie, men en Virkelighed, de have været nødvendige for Landet, og derfor ere de blevne gennemførte. Men det er en Komædie, at et Ministerium træder til og giver sig til at bruge Penge paa Grundlag af disse Love, bruger 12 Mill. Kr., men samtidig tænker ved sig selv: Vi skulle søge at faa disse Love omstyrte, ligesom naar ogsaa Ministeriets Ordfører træder op her og siger, det hele er et Mellemspil, denne Vintersamling er kun et Mellemspil, thi derefter gaa vi ud til Vælgerne for at faa disse Love omstyrte. Ordføreren for dette Ministerium mener, at disse Penge ere givne unyttigt ud, ja, skadeligt udgivne. Heri ligger Komædien. Saa spørger jeg, hvad skal hele denne Komædie koste, naar Mellemspillet koster saa meget?

Det er klart, at selv om dette Ministerium fik Flertal ved de kommende Valg, hvad det sikkert ikke gør, forandres Forholdet ikke af den Grund. De ville forelægge Forslag til at forandre disse Love, men de ere jo ikke ændrede, fordi der forelægges Forslag. Selv om Forslag forelægges, gaar ikke desmindre Tiden, Finansloven skal vedtages, og man vil vedblive at udbetale Pengene. Dette er Komædi-spil, som det ærede Medlem kaldte det.

Vi kunde ikke rigtig faa Besked ved Finanslovens Behandling om, hvorledes Regeringens taktiske Fremgangsmaade skulde være. Det have Socialdemokraterne nu fortalt os. Socialdemokraterne træde jo altid til, naar Ministeriet har talt, for nøjere at uddybe Programmet, forklare rigtigt og mere folkeligt, hvordan det skal være. „Social-Demokraten“ har forklaret os, hvordan det hele skal gaa til. Paa næste Aars Finanslov opføres intet i Henhold til